

KEDİLER PADİŞAHI MASALI

Menşei: Anadolu

Evvel zaman içinde kalbur saman içinde,
Develer cirit oynarken eski hamam içinde,
Bir sinek kanadına kırk mandayı yükledim,
Ne az gittim ne uz gittim, Kaf Dağı'na yetiştim,
Kerpiç koydum kazana, poyraz ile kaynattım,
Nedir diye sorana bu masalı anlattım...

Zamanın birinde küçücük bir kulübede çok iyi kalpli, tatlı dilli bir kız ve hasta annesi birlikte yaşamış. Kız yün eğirir, iplik yapar ve bu ipliklerle çoraplar örermiş. Bu çorapların parasıyla da geçinirlermiş. Kız bir akşam yine oturmuş çorap örerken rüzgâr “puuuffff” diye üfleyince, odayı aydınlatan kandil birden sönmüştü. Kız bir kibrit, ateş aramış kandili yakmak için, ama bulamamış. Çorapları sabaha kadar bitirmesi gerekiyormuş. “Belki bir komşudan ateş bulurum” demiş, almış eline kandili, dışarı çıkmış.

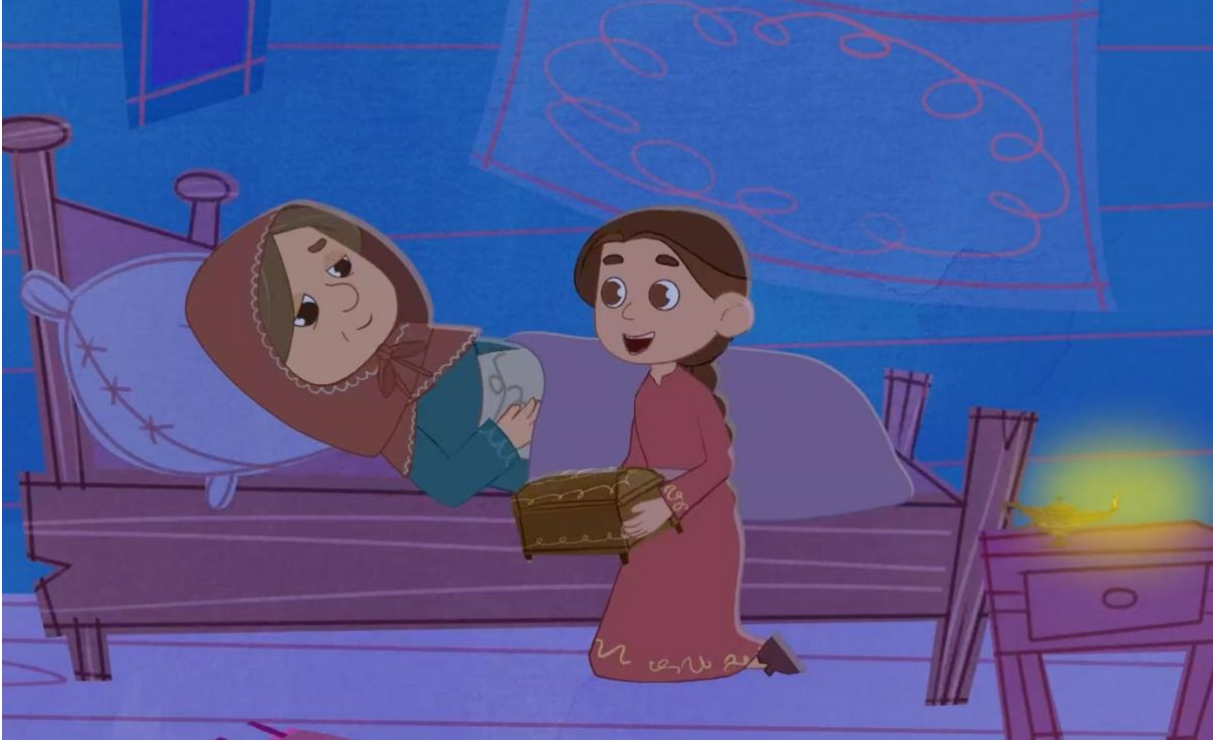
Komşu evlerin pencerelerine şöyle bir bakmış. Hiçbirinden ışık gelmiyormuş. “Demek ki herkes uyudu, kimseyi rahatsız etmeyeyim” diye düşünmüş. Ama kandili de yakması gerekiyormuş. Masal bu ya, yanan bir ışık bulmak için o karanlıkta düşmüş yola. Yolları aşmış, dağları geçmiş. İpissiz bir ovaya gelince ısıllı, kocaman bir konakla karşılaşmış. Çok sevinmiş ama, kapıyı çalmaya da çekinmiş ve konağın önünde öylece kalakalmış.

O sırada konağın kapısını bir tekir kedi açmış. Kedi, kızı karşısında görünce şaşırmış. “Sen kimsin, bu saatte tek başına burada ne arıyorsun” diye sormuş. Kız çorap örerken kandilin söndüğünü, ateş bulmak için dışarı çıktığını söylemiş. Rahatsızlık vermek istemediğini de mahcup bir şekilde eklemiş sözlerine. Tekir kedi, kızın terbiyeli ve kibar halini beğenmiş, konağa davet etmiş.

İçeride sarı bir kedi sağı solu toplayıp düzenliyormuş. Kız ona kolaylıklar dilemiş, yardım etmeyi teklif etmiş. Bu inceliği, sarı kediye çok memnun etmiş. Sarı kedi, kızın kandili yakmak için ateş aradığını öğrenince kızı üst kata çıkarmış. Üst katta mavi gözlü sevimli bir kedi, görkemli bir kapının önünde duruyormuş. Tatlı dilli kız, bu mavi gözlü bekçi kediye hayır dualar ederek, kolaylıklar dileyerek durumunu anlatmış. Bekçi kedi de kızın tavrını çok sevmiş ve kapıyı açarak kızın içeri geçmesine izin vermiş. İçeride ipek minderler üzerinde kediler padişahı oturuyormuş. Kediler padişahı kızı kim olduğunu, ne aradığını sorunca kız hepsini tatlı tatlı anlatmış. Kediler padişahı dikkatle dinlemiş; kızın nezaketi, saygısı ve çalışkanlığı çok hoşuna gitmiş. Ona sedef bir kutu vermiş ve tembihlemiş:

“Sana hediyemdir. Ancak sakın ha kutuyu evine varmadan açmayasın. Tatlı dilin, güler yüzün daim olsun.”

Kediler kandili de yakıp kızı uğurlamışlar.

Kız eve gelince annesine olup biteni anlatmış ve heyecanla kutuyu açmış. Bir de ne görsün? İçi elmaslar, yakutlar, altınlarla doluymuş!

Ana-kız o günden sonra bolluk içinde yaşamaya başlamış. Ellerindekini konu komşuyla da paylaşmışlar. Haliyle bu durum komşularının da dikkatini çekmiş. Ne olup bittiğini anlamak için sorular sorup durmuşlar ama bir türlü cevap alamamışlar. Yine de kötü kalpli bir komşu kızı, ne yapıp edip bizim kızdan bütün olup biteni öğrenmiş. Hemen eve gidip planını yapmış, tıpkı onun gibi eline bir kandil alıp düşmüş yola. Niyeti, iyi kalpli kız gibi mücevherlerle evine dönmekmiş.

Komşu kız az gitmiş uz gitmiş, sonunda konağı bulmuş. “Gecenin bir yarısıdır” dememiş, dayanmış kapıya. Tak tak tak, vurmuş da vurmuş. Ama ne gürültü, ne patırtı kopmuş! Tekir kedi telaş içinde koşmuş kapıyı açmış; karşısında sönük kandil taşıyan asık yüzlü bir kız... Daha “Kimsin?” diye sormasına fırsat vermeden kötü kalpli kız dalmış konağın içine. Merdivenlerden hızla yukarı çıkmış. Kimseye selam bile vermeden görkemli kapının önüne dikilmiş. Üç kedi de kapının önüne geçip bu nezaketsiz kızı içeri almamak için direnmiş. Kız “İlle de kediler padişahını göreceğim” diye tutturmuş. Sesini duyan kediler padişahı kapıyı açıtırıp bu gürültücü kızı içeriye almış. Kız girer girmez “Kediden padişah mı olur?” diye gülüp alay etmiş, yetmezmiş gibi bir de kandili yakmasını istemiş.

Eee, kediler padişahı boşuna padişah olmamış ya, kızın nasıl biri olduğunu ve niyetini anlamış. Ona siyah bir kutu verip aynı tembihlerde bulunmuş. Kandili de yakıp konaktan göndermiş.

Kız eve gelip kutuyu açınca bir de ne görsün? İçi kömür parçalarıyla doluymuş. Önce şaşırılmış, öfkelenmiş; sonra hatasını anlamış. Ama elinde kömürle öylece kalakalmış.

Gökten üç elma düşmüş. Biri masalı anlatanın, biri dinleyenlerin, biri de kalbindeki iyilikle dünyayı aydınlatan herkesin başına...